Le Dru, Pierre [DruckerIn]; Jehannot, Etienne [DruckerIn]: Opusculum perutile quod destructio naturaru[m] communium ctra eos qui res uniuersales aut naturas communes ponunt inscribere

[Paris], [um 1495] [GW 8257] [Sack 1234] Seite 2a

q

ueritur vtrū sit ponēda natura cōmunis. que nō ē signuꝫ nec res singularis. Circa quā materiā ꝓcedit̃ sic. Primo ponūtur rōnes ꝙ sit ponenda. Secūdo ponūtur aliqua notabilia ꝛ soluunt̃ ille rōnes. Et tertio ponūtur rōnes ꝓ alia parte. Primi arguunt sic. hec est vera homo est dignissima creaturaꝝ. sꝫ nō est vera ꝓ aliquo ꝯceptu. nec pro aliquo signo singulari. Igitur sic relinq̄tur ꝙ sit vera ꝓ hoīe in cōmuni. Secūdo ar̃. Ponat̃ ꝙ aliq̄s ꝓmittat tibi equuꝫ illud dicendo ꝓmitto tibi equū non cogitādo plus de vno q̄ꝫ de alio. tūc hec est v̄a. equꝰ tibi ꝓmittitur. ꝛ nō pro aliquo signo/nec ꝓ aliquo singulari. qꝛ quocūqꝫ capto singulari ista est falsa. iste equus tibi ꝓmittitur. qꝛ sicut ꝓmissio non posset adipleri nisi dares illū determinatuꝫ equū. ꝯñs est falsuꝫ ergo ꝛ añs. Falsitas ꝯñtis pꝫ. qꝛ quocūqꝫ equo tibi dato ꝓmisso est adipleta. Tertio ar̃ sic. Hec ē v̄a color est obiectuꝫ visus. ꝛ nō est vera pro aliquo signo siue naturali siue ad placitum instituto. nec ē vera pro aliqua re singulari. Illud pꝫ de se: ergo ē vera pro natura cōmuni. Quarto sic. Hec est vera homo ē primo risibilis. ꝛ nō pro aliquo signo qꝛ nullū signū est primo risibile nec ē vera ꝓ aliqua re singulari qꝛ nulla res singularis ē primo risibilis. Mı̄ ꝓbat̃ sic. Quñcūqꝫ aliq̄d īest aliq̄bꝰ duobꝰ ꝛ nō vni per alteꝝ dandū est aliquid cui inest primo. sꝫ ista passio risibile inest sorti ꝛ platoni. ꝛ nō sorti' ꝑ platonē ꝛ ecōuerso ergo dandū est aliquid cui insit prius. ꝛ nō est aliquid nisi natura cōmunis q̄ nō est signum ergo est talis natura cōis. Idē possꝫ argui de quacunqꝫ passione sicut de istis passionibꝰ generabile corruptibile mobile ꝛ sic de aliis. Quinto ar̃ sic quādocūqꝫ aliqua duo plus dr̄ñt realiter a tertio q̄ꝫ ipā inter se: hoc ē per vnitatem realē oppositā illi drñe repertā in illis duobus scꝫ sor. ꝛ plato plꝰ drñt a tertio scꝫ ab asino q̄ꝫ inter se ergo in ipsis est aliqua vnitas que nō est signuꝫ. nec aliqua res singularis. Sexto sic scd̄m porphiriuꝫ participatione speciei plures hoīes sunt vnꝰ homo. ꝛ nō vnus homo singularis vel qui ē aliq̄d signū. ergo ē natura in ꝯmuni q̄ nō est signū. ꝯña est nota. añs pꝫ q̄ꝫtum ad vtrāqꝫ ꝑtē primo q̄ꝫtum ad illaꝫ ꝑtem qꝛ plures hoīes non sunt vnꝰ homo singularis qꝛ plures hoīes nō sūt plato nec plures hoīes sunt sor. ꝛ sic de aliis igit̃. Quantū ad' scd̄ꝫ scꝫ ꝙ plures hoīes nō sunt vnꝰ homo q̄ est signū. pꝫ quia plures hoīes nō sunt vnus homo qui est cōceptus. vel qui ē vox. vl' qui est scriptū. Septimo cuiuslibet potētie aīe intellectiue est aliquod obiectuꝫ adequatum: intellectus est potentia aīe intellectiue. ergo intellectus est aliquod obiectum adequatum. maior ꝛ minor apparent de se. ꝛ sic potentie intellectus est aliquod obiectum ꝛ nō est aliqua res singularis qꝛ sic seq̄retur ꝙ sine illo singl'ari nichil posset intellectus cū nichil ꝑcipiatur ab aliqua potētia qd̄ ē extra naturam sui obiecti. Nec tale obiectuꝫ est aliqua res que est signū. Relinquitur ergo ꝙ sit aliqua res cōis. Octauo substātia q̄ est genꝰ generalissimū est aliqua res ꝛ nō est aliqua res singularis qꝛ nulla res singularis ē genꝰ generalissimū. simil' si eēt res singularis cum oīs res singularis ꝯtineatur sub aliquo genere generalissimo: seq̄retur ꝙ genꝰ generalissimū ꝯtinetur sub genere generalissimo ꝛ cū illd̄ qd̄ ꝯtinet̃ sub genere generalissimo sit minꝰ ꝯmune q̄ꝫ generalissimū seq̄retur ꝙ aliquod esset minus cōmune seipso. Patꝫ ergo ꝙ substātia q̄ est genus generalissimū

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/destructio1495/0007
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST